

РЕШЕНИЕ

№ 6408

гр. София, 05.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 13.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **4049** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалбата на М. М. Х., представлявано от адв. Д. П. против Решение №РД-18-10#1/29.03.2021 г. на председателя на Комисията за защита на личните данни в частта му по т. 1, с която е отказан достъп до обществена информация, поискана със заявление вх. №РД-18-10/18.03.2021 г. Изтъква се, че търсената информация изпълва и двата компонента на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ-свързана е с обществения живот на страната и посредством нея търсеният информацията може да си състави собствено мнение за дейността на задължения по закон субект. Посочва се, че отказът е постановен в противоречие с чл. 42, ал. 2 от Конституцията. Като неоснователни и вътрешно противоречиви са квалифицирани доводите на административния орган, че търсената информация не е обществена информация от една страна, а от друга страна е служебна по своя характер, като информация, съдържаща се в актовете на задължения по закон субект, издавани при осъществяване на неговите правомощия. Претендира се отмяната на оспореното решение и задължаване на административния орган за нейното предоставяне, както и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – Председателя на Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Намира, че издадения административен акт е законосъобразен и не са налице

основания за неговата отмяна. Поддържа становище, че търсената информация не отговаря на определението, дадено в чл. 2 от ЗДОИ относно обществена информация. Препраща към доводите в тази насока, подробно изложени в депозираното по делото писмено становище. Моли за отхвърляне на жалбата.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното: Административното производство е образувано по заявление вх. № РД-18-10/18.03.2021 г., подадено от М. М. Х.. Със същото е поискан достъп до информация, формулирана по следния начин:

1. Всички решения на Комисията за защита на личните данни, с пълните им текстове, които разглеждат видеонаблюдение и са постановени до момента при прилагане на Общия регламент за защита на личните данни;
2. Статистическа информация относно броя на обжалваните решения по т. 1, както и броя на потвърдените от съда решения.

Посочената форма на предоставяне на достъп до търсената информация е електронен формат на посочен електронен адрес.

Административното производство е приключило с постановяване на решение Решение №РД-18-10#1/29.03.2021 г. на председателя на Комисията за защита на личните данни, с което е отказан достъп до търсената в т. 1 от заявлението информация и е предоставен достъп до търсената в т. 2 от заявлението информация. Като правно основание за постановяване на оспореното решение са посочени нормите на чл. 28, ал. 2 и чл. 37, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ. В мотивната част са развити доводи относно характера на търсената с т. 1 от заявлението информация, като е посочено, че същата не съставлява обществена информация по смисъла на ЗДОИ от една страна, а от друга същата е квалифицирана като служебна, тъй като е свързана с надзорната дейност на административния орган по конкретен казус и засяга частни интереси. Изтъкнато е, че данните по административна преписка не са свързани с обществения живот на Република България и заявителят не може да формира мнение относно дейността на задължения по закон субект. Отбелязано е изрично, че искането не е свързано с целта на закона, тъй като не се иска информация, а документи: индивидуални административни актове издадени в производство, по което заявителя не е страна.

По делото липсват доказателства за датата на съобщаване на оспореното решение на неговия адресат. Жалбата е депозирана 12.04.2021 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Подадена е срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред и от лице, легитимирано да го направи в качеството си на частично неблагоприятно засегнат адресат, доколкото с него е отказан достъп до част от търсена информация. Предвид липсата на доказателства за датата на съобщаване на оспорения административен акт на неговия адресат, което е в тежест на ответника, следва да се приеме, че жалбата е депозирана в законоустановения срок. Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В предварителен порядък за пълнота на проверката по чл. 168 от АПК, следва да се отбележи, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - "задължен субект" по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в ЗДОИ. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл. 28, ал.1 от ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно, ал. 2 на чл. 28 ЗДОИ в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя.

По силата на чл. 38 от ЗДОИ административният орган е задължен в решението си за отказ за предоставяне на обществена информация да посочи правното и фактическо основание за отказ по този закон, при наличие на изпълнена процедура по глава Трета от закона (чл. 24 и сл.). Нарушаването на така установената в закона форма и съдържание на произнасянето на задължения по закона субект по отправено до него искане за достъп до обществена информация представлява нарушение по чл. 146, т. 2 от АПК.

В настоящия случай, в оспорения административен акт като правно основание за постановяване на оспореното решение е посочена нормата на чл. 37, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ, съгласно която основание за отказ за достъп до обществена информация е налице, когато исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ. От своя страна случаите по чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ са следните: служебната обществена информация е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за административния орган, консултации и препоръки) и съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или бъдещи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи.

В случая не е посочена конкретната от изброените в чл. 37, ал. 1, т. 1 хипотези, които административният орган намира за приложима. Същата не може да бъде изведена и от изложените фактически основания за постановения отказ, доколкото същите се свеждат до това, че търсената информация не е обществена по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ, макар и в мотивите да е посочено, че търсената информация е служебна, тъй като е свързана с надзорната дейност на административния орган по конкретен казус и засяга частни интереси. Това нарушение по същността си представлява самостоятелно основание за отмяна на оспорения отказ, тъй като от една страна ограничава правото на защита на неговия адресат, а от друга възпрепятства осъществяването на съдебния контрол за законосъобразност. В тази насока следва да се посочи и, че разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ императивно задължава субектите по чл. 3 да се произнасят с мотивирано решение, особено в случаите на отказ да бъде предоставена исканата информация. Изискването за мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта. Наличието на противоречие в мотивите, изразяващо се в това, че от една страна е прието, че търсената информация не е обществена по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ, а от друга е прието, че това е служебна информация, както и неправилното посочване на правното основание за постановяване на оспореното решение в случая има за последица основателност на

жалбата.

На следващо място, с оглед разрешаването на правния спор следва да се посочи, че ЗДОИ регламентира един от правните способи за упражняване на конституционното право на достъп до информация. В чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ законодателят е дал легална дефиниция на понятието обществена информация, достъпът до която законът регламентира. Именно по отношение на тази информация законодателят е вменил изричното задължение на задължените, по смисъла на чл. 3, ал.1 от ЗДОИ, правни субекти да я предоставят. Разбира се, ЗДОИ не е средство за получаване на всякаква информация от държавните органи. Член 4, ал.1 от ЗДОИ определя, че законът се прилага тогава, когато в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. В настоящия случай, не се твърди да е налице друг специален ред за достъп до исканата информация, дерогиращ приложимостта на нормите на ЗДОИ. Независимо от това обаче, с оглед обстоятелството че търсената информация се съдържа в индивидуални административни актове, издадени по реда на АПК, следва да се има предвид, че в чл. 12, ал. 2 от АПК е предвиден такъв специален ред за достъп до информация, който обаче е приложим единствено по отношение на страните в конкретно административно правоотношение. Това е така, тъй задължението за предоставяне на информация на страните в административното производство е проявление на установения в чл. 12, ал. 2 от АПК общ принцип на достъпност, публичност и прозрачност. По отношение на третите лица в това правоотношение редът за достъп до информация е този предвиден в ЗДОИ. По делото липсват данни търсещият информация да е страна в конкретно административно правоотношение по ЗЗЛД, приключило с издаване на решение от вида на посочените в т. 1 от заявлението. С оглед на изложеното и спрямо него не е приложим редът за предоставяне на информация по АПК. Предвид изложеното, съдът следва да извърши преценка дали търсената информация е обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ.

Легалната дефиницията на понятието "обществена информация" е дадена в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, съгласно която обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съгласно цитираното определение в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Съгласно чл. 9 от ЗДОИ обществената информация е официална и служебна, като според разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а съгласно чл. 11 от ЗДОИ служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации. С оглед на тези легални определения и предвид наличната информация по делото, настоящият съдебен състав намира, че информацията, по отношение на която е постановен отказ за предоставяне, е официална по своя характер, тъй като е информация, която се съдържа в актовете на Комисията за защита на личните данни, издадени в рамките на вменените ѝ с чл. 10 от Закона а защита на личните данни правомощия. Правните актове на държавните органи са нормативни,

обща и индивидуални. За първите от тях достъпът е осигурен чрез обнародването им в Държавен вестник. За останалите достъпът се осъществява по реда на ЗДОИ, освен ако изрично не е предвиден друг начин. Достъпът до същата тази информация е свободен, съгласно чл. 12, ал. 3 от ЗДОИ, и се осъществява по реда на този закон, като основанията за отказ от предоставянето ѝ са визирани в чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ - когато информацията съставлява държавна или служебна тайна, засяга интересите на трето лице и няма негово изрично съгласие или исканата информация е била предоставена на заявителя през предходните шест месеца. Квалифицирането на исканата информация като обществена е достатъчно основание за възникване на задължението на ответника, при спазване на принципите, прогласени в нормата на чл. 6 от ЗДОИ, да осигури достъп на молителя до нея.

Със заявлението са поискани документи /решения на КЗЛД/, които са различни по своето съдържание, но са официални по смисъла на чл. 10 от ЗДОИ и се ползват с материална и формална доказателствена сила. Същите са издадени по повод развилото се административно правоотношение между Комисията и трети страни. Решенията на Комисията имат характера на документи, съдържащи обществена информация. Относно наведения в оспореното решение довод, че по реда на ЗДОИ не могат да се предоставят документи, следва да се има предвид, че копието на материален (хартиен) носител, е един от форматите за предоставяне на достъп до обществена информация, установени в чл. 26 от ЗДОИ, който не може да бъде заменен с друг.

Вярно е, че в исканите документи най-вероятно се съдържат персонални данни, като имена, адреси, длъжности и т.н. на страните в административното правоотношение. В този случай, ако административният орган е счел, че предоставянето на търсената информация в частта ѝ съдържаща лични данни би засегнало интересите на трети лица (засегнало „частни интереси“), той е можел да изпълни процедурата по чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ. По делото липсват такива данни. Освен това, дори и при наличието на изричен отказ на третите лица да бъде предоставена информация, касаеща личността им, в хипотезата на чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ председателя на КЗЛД е могъл да предостави исканата информация в обем и по начин, по които да не се разкрива информация за третите лица. В случая това е възможно и нищо не доказва, че е налице основанието за отказ по чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ.

По изложените съображения, оспореният отказ за достъп до обществена информация следва да бъде отменен, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне, при спазване на изискването за форма и излагане на конкретни фактически и правни основания. При новото произнасяне, ответникът следва да посочи конкретно правно и фактическо основание за отказ за предоставяне на достъп до търсената информация, в случай, че счете, че такова е налице. Преценката следва да бъде извършена единствено въз основа на законовите ограничения на правото на достъп. В случай, че част от търсената информация попада в приложното поле на чл. 7 от ЗДОИ следва да бъдат изложени конкретни мотиви относно вида на класифицираната информация, актът по силата на който същата е държавна или служебна тайна, а в случай че е друга защитена тайна,

следва да се конкретизира по силата на кой закон е получила такъв статут. В случай на наличието на основание за отказ по чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ следва да се изпълни процедурата по чл. 37, ал. 2 от ЗДОИ и да се извърши преценка за предоставяне на исканата информация в обем и по начин, по които да не се разкрива информация за третите лица.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на оспорвания следва да се присъдят направените по делото разноски, като размерът на адвокатското възнаграждение следва да бъде определен съобразно размера, посочен в чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

С оглед на това и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК Административен съд София - град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на М. М. Х., представлявано от адв. Д. П. Решение №РД-18-10#1/29.03.2021 г. на председателя на Комисията за защита на личните данни в частта му по т. 1, с която е отказан достъп до обществена информация, поискана със заявление вх. №РД-18-10/18.03.2021 г.

ИЗПРАЩА преписката на председателя на Комисията за защита на личните данни за ново произнасяне по т. 1 от заявление вх. №РД-18-10/18.03.2021 г. на М. М. Х., при спазване на законоустановените срокове и при съобразяване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на М. М. Х. разноски по делото в размер на 510 /петстотин и десет/ лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: